

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1361/2025
18.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Зорана Бајића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Ваљеву Сик.бр. 21/25 од 28.08.2025. године и Кв.Сик.бр. 3/25 од 01.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Бајића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Ваљеву Сик.бр. 21/25 од 28.08.2025. године и Кв.Сик.бр. 3/25 од 01.10.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ваљеву Сик.бр. 21/25 од 28.08.2025. године одбијена је молба осуђеног АА за извршење казне затвора у просторијама у којима станује осуђено лице.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Кв.Сик.бр. 3/25 од 01.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Бајића изјављена против решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Ваљеву Сик.бр. 21/25 од 28.08.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног, адвокат Зоран Бајић, због повреде закона из члана 441. став 3. Законика о кривичном поступку у вези члана 15. и 16, члана 82, 83. став 2. истог закона, са предлогом да Врховни суд побијана решења преиначи или укине и списе предмета врати на поновни поступак.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен и нема законом прописан садржај.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона, с обзиром да је околности које су нижестепени судови ценили требало поново да испитује судија за извршење, најпре чињеницу да ли постоји вишеструка осуђиваност окривљеног, а затим и околности које су наступиле након правноснажности пресуде којом је изречена казна затвора, с обзиром да је од времена извршења дела протекло скоро 8 година у ком периоду окривљени није имао проблема са законом, те очигледно није склон вршењу кривичних дела, његово здравствено стање и породично стање, као и чињеницу да обезбеђује егзистенцију за своју породицу. Самим тим, по наводима браниоца, понашање окривљеног након правноснажности пресуде указује на то да ће се и променом начина извршења изречене казне у целисти остварити генерална и индивидуална превенција, односно нема опасности од понављања кривичних дела, а којим свим наводима бранилац оспорава разлоге за доношење побијаних решења и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, те учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како је одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 3. ЗКП која представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, у образложењу поднетог захтева бранилац окривљеног не наводи у чему се конкретно састоји овако нумерисана повреда закона.

Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а то подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује, па је сходно томе Врховни суд оценио у овом делу да захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**